

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Brīdinājums pagasta zemju nomniekiem
- Skolas ziņas
- Labklājības ministrija informē
- Bezmaksas mācības izglītības platformā "Coursera"
- Tagadējās Suntažu kapsētas sākotne
- Sociālā dienesta informācija
- Gada skolotājs
- Sludinājumi

*Kas darbu nedara, tas par darbu runā.
Kas darbu nespēj, tas darbu kritizē.
Kas darbu dara, tas klusē,
un darbs par viņu runā.*

(Rainis)

Valsts prezidents Egils Levits un Ordeņu kapituls 2020. gada 30. oktobrī atbilstoši Valsts apbalvojumu likuma 30. pantam par sevišķiem nopelniem Latvijas valsts labā nolēma apbalvot ar Atzinības krustu un iecelt par Atzinības krusta kavalieri Andri Lindi.

Andris Linde 50 gadus ir strādājis Suntažu vidusskolā par vizuālās mākslas un kultūras vēstures skolotāju. Paralēli darbam skolā kopš 1961.gada un līdz pat šai dienai iemūžina Suntažu attīstību foto un video materiālos, tādējādi veidojot pagasta vēsturi un dodot nozīmīgu ieguldījumu Suntažu pagasta attīstībā un vēstures saglabāšanā.

Sirsnīgi sveicam ar saņemto Latvijas valsts apbalvojumu!

LABKLĀJĪBAS MINISTRIJA INFORMĒ

Labklājības ministrija informē, ka līdz šī gada 20. novembrim pašvaldības nodrošinās bezmaksas higiēnisko masku izsniegšanu saviem iedzīvotājiem, kuriem noteikts trūcīgas vai maznodrošinātas personas statuss, kā arī tiem, kuri uzturas patversmēs vai saņem dienas aprūpes centru, dienas centru, krīzes centru vai aprūpes mājās pakalpojumu. To nosaka Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likums.

Ministrija atgādina, ka individuālo aizsardzības līdzekļu lietošana daudzās publiskās vietās ir obligāta.

Labklājības ministrija arī informē, ka saskaņā ar publiskajās datu bāzēs pieejamo informāciju šobrīd Latvijā ir 25 017 iedzīvotāji ar trūcīgas personas statusu un 36 867 ar maznodrošinātas personas statusu. Savukārt 6 864 cilvēki uzturas naktspatversmēs vai patversmēs, 17 239 – saņem aprūpes mājās pakalpojumus un 22 267 iedzīvotāji saņem dienas aprūpes centru, dienas centru vai krīzes centru pakalpojumus.

Masku iegādi nodrošinās Valsts aizsardzības militāro objektu un iepirkumu centrs, paredzot divas maskas vienai personai, savukārt kārtību, kādā minētās iedzīvotāju grupas varēs saņemt bezmaksas higiēniskās maskas, nosaka katra pašvaldība.

Piektdien, 6. novembrī, Ogres novada domes ārkārtas sēdē tika pieņemts lēmums par mutes un deguna aizsegu

nodrošināšanu Ogres novadā deklarētām trūcīgām un maznodrošinātām personām.

Saskaņā ar domes lēmumu masku piegādi no Valsts aizsardzības militāro objektu un iepirkumu centra uz Ogres novada pašvaldības masku izdales vietām organizēs pašvaldība, savukārt Ogres novada Sociālais dienests nodrošinās masku izsniegšanu Ogres, Madlienas, Suntažu un Taurupes sociālajos centros šādos darba laikos:

- Ogres sociālajā centrā pirmdienās, otrdienās, trešdienās un ceturtdienās no plkst. 9.00 līdz 16.00;

- Madlienas, Suntažu un Taurupes sociālajos centros klientu pieņemšanas laikos vai iepriekš sazinoties ar sociālo darbinieku.

Maskas (kopsummā katrai personai divas) varēs saņemt Ogres novada administratīvajā teritorijā dzīvesvietu deklarējušās trūcīgās un maznodrošinātās personas. Maskas varēs saņemt no 20. novembra (pa vienai maskai novembra un decembra mēnešos), to saņēmējam uzrādot izziņu par attiecīgā personas statusa piešķiršanu.

Higiēniskās maskas būs vairākkārtēji lietojamas, ievērojot noteiktās kopšanas prasības.

OGRES NOVADA SOCIĀLĀ DIENESTA INFORMĀCIJA

Nemot vērā straujo Covid-19 infekcijas izplatīšanos un pieaugošo veselības nozares pārslodzes risku, ar 2020. gada 6. novembra rīkojumu Nr.655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" Ministru kabinets no 2020. gada 9. novembra līdz 2020. gada 6. decembrim ir izsludinājis ārkārtējo situāciju (turpmāk – ĀS) valstī.

Saskaņā ar Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma pārejas noteikumu 36. punktu Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likums paredz, ka izsniegtās trūcīgas un maznodrošinātas ģimenes (personas) izziņas un visi pašvaldības piešķirtie pabalsti un atvieglojumi uz kuriem šai ģimenei (personai) ir tiesības kā trūcīgai vai maznodrošinātai ģimenei (personai) derīguma termiņš ir uzskatāms par pagarinātu uz ārkārtējās situācijas laiku un vienu kalendāra mēnesi pēc ārkārtējās situācijas beigām, tas nozīmē, ka izziņas tiks automātiski pagarinātas līdz 2021.gada 31.janvārim.

Trūcīgas, maznodrošinātas vai par maznodrošinātu atbilstoši atbalsta saņemšanas nosacījumiem, ko noteicis Eiropas Atbalsta fonds vistrūcīgākajām personām, izziņas derīguma termiņš ir uzskatāms par pagarinātu uz ĀS laiku un vienu kalendāra mēnesi pēc ĀS beigām.

Tātad šobrīd izziņas par trūcīgas vai maznodrošinātas ģimenes (personas) statusu automātiski tiks pagarinātas līdz 2021. gada 31.janvārim uz iepriekšējā iesnieguma un dokumentu pamata. Persona ar iepriekš izsniegto izziņu var doties uz ārstniecības iestādi un citur, kur tā nepieciešama.

Vienu kalendāra mēnesi pēc ĀS beigām ģimenei (personai) saglabājas visi pašvaldības un valsts piešķirtie pabalsti un atvieglojumi, uz kuriem šai ģimenei (personai) ir tiesības kā trūcīgai vai maznodrošinātai.

Ģimene (persona), kurai no jauna nepieciešams noteikt atbilstību trūcīgas vai maznodrošinātas ģimenes (personas) sta-

tusam vai kura nonākusi krīzes situācijā, pašvaldības sociālajā dienestā vēršas attālināti (izmantojot e-pastu vai ievietojot iesniegumu tam speciāli paredzētā kastītē). Pašvaldības sociālais dienests valsts un pašvaldību informācijas sistēmās pārbauda iesniedzēja atbilstību attiecīgajam statusam, nepieprasot papildu dokumentus, un pieņem lēmumu par atbilstošā statusa noteikšanu vai par atteikumu to noteikt.

Visu sociālā dienesta klientu apkalpošana tiek nodrošināta, izmantojot elektronisko, telefonisko saziņu un pastkastītes, kuras novietotas Ogres novada Sociālā dienesta ēkā (Upes prospektā 16, Ogrē) pie ieejas un pagastu pārvalžu ēkās. Iesniegumus lūgums ievietot attiecīgajā pastkastītē vai sūtīt uz ogressd@ogresnovads.lv. Iesniegumu veidlapas iespējams saņemt Ogres novada Sociālā dienesta ēkā Upes prospektā 16, Ogrē pie centrālās ieejas, pagastu pārvalžu ēkās vai elektroniski pašvaldības mājaslapā www.ogresnovads.lv.

Tā kā pašreizējie ārkārtas situācijas ierobežojumi būtiski ietekmē sabiedrības psiholoģisko un emocionālo labsajūtu, Sociālā dienesta Atbalsta nodaļas ģimenēm ar bērniem (ANĢB) un sociālie darbinieki pagastos sniedz attālinātas konsultācijas vai nepieciešamības gadījumā konsultāciju klātienē.

Līdz 2020. gada 06.decembrim tiek pārtraukta Ogres novada Sociālā dienesta struktūrvienības – Ģimenes atbalsta dienas centra pakalpojumi bērniem.

Dienas centra "Saime" klientiem tiek nodrošināts pakalpojums tikai tiem klientiem, kuri nedzīvo kopā ar atbalsta personām, bet pusdienas tiek nodrošinātas visiem tiem klientiem, kuri ir izteikuši vēlmi tās saņemt. Pusdienas var saņemt Dienas centra "Saime" telpās Upes prospektā 16, Ogrē pēc iepriekš saskaņota grafika.

Ja iedzīvotājiem nepieciešama palīdzība, ar

OGRES NOVADA SOCIĀLĀ DIENESTA INFORMĀCIJA

sociālajiem darbiniekiem iespējams sazināties pa norādītajiem kontakttālruniem:

- Ogres novada Sociālā dienesta vadītāja – 65022922, 28807916;
- Vadītājas vietniece – 65023360; 28807875.
- Ogres sociālā centra vadītāja – 65055200, 28807913;
- Sociālās palīdzības nodaļas vadītāja – 65055194, 28807927;
- Sociālās palīdzības nodaļas sociālie darbinieki – 65055196, 20365099, 65044899, 28807922, 26644365;
- Atbalsta nodaļa ģimenēm ar bērniem vadītāja – 65022012, 29999345;
- Sociālie darbinieki darbam ar ģimenēm ar bērniem – 65046345, 2880762;

- Psihologs - 26644365;
- Sociālās aprūpes un rehabilitācijas nodaļas vadītāja – 65055195, 28816836;
- Sociālās aprūpes un rehabilitācijas nodaļas sociālie darbinieki – 65055198, 28807868;
- Ģimenes atbalsta dienas centra vadītāja – 65021323, 29905822;
- Dienas centrs "Saime" vadītājs – 65055197, 28807874;
- Profilakses punkts – 65020469;
- Madlienas sociālā centra vadītāja – 65055154, 28652707;
- Suntažu sociālā centra vadītāja – 65037187, 26586088;
- Taurupes sociālā centra vadītāja – 65031954, 65055264.
- E-pasts ogressd@ogresnovads.lv

Informāciju sagatavoja Ogres novada Sociālais dienests

BRĪDINĀJUMS PAGASTA ZEMJU NOMNIEKIEM!

Tuvojas 2021.gads, no kura stāsies spēkā Ogres novada pašvaldības pieņemtie saistošie noteikumi Nr. 15/2019, kas nosaka ievērojami paaugstinātu zemes nomas maksu. Tas nozīmē, ka nomniekam, kas iznomātajā zemes gabalā neveic saimniecisko darbību, nomas maksa tiek noteikta zemesgabalam:

- līdz 500 m² 1,5% apmērā no zemes kadastrālās vērtības, bet ne mazāk kā EUR 15,00 (līdz šim EUR 4,00)
- no 501 m² un lielākam 1,5%, apmērā no zemes kadastrālās vērtības, bet ne mazāk kā EUR 20,00 (līdz šim EUR 4,00 vai 7,00).

Ar šo paziņojumu pagasta pārvalde savlaicīgi brīdina zemes nomniekus izvērtēt, vai turpināt izmantot pašvaldības zemi vai nē.

Ja turpmāk nevēlaties nomāt pašvaldības zemi, jāvēršas pagasta pārvaldē ar iesniegumu par zemes nomas pārtraukšanu. Iesniegumi iesniedzami līdz 2020.gada 30.decembrim. Ņemsim vērā arī elektroniski iesniegtos atteikumus.

Vēlreiz atgādinu - par nomājamo zemi gadā ir divi maksājumi: nekustamā īpašuma nodoklis un zemes nomas maksa. Pārlicinieties, vai par 2020.gadu šie maksājumi ir veikti.

Neskaidrību gadījumā vērsties pa tālruni 25561879 (kasiere) vai 26466339 (nodokļu administratore).

Nodokļu administratore Ilona Gisiča

BEZMAKSAS MĀCĪBAS ATTĀLINĀTĀS IZGLĪTĪBAS PLATFORMĀ "COURSERA"

Nodarbinātības valsts aģentūras (NVA) piedāvā pieteikties bezmaksas mācībām attālinātās izglītības platformā "Coursera" ne tikai NVA reģistrētajiem bezdarbniekiem un darba meklētājiem, bet arī nodarbinātām personām, kuras pakļautas bezdarba riskam. Starptautiskā attālinātās izglītības platforma "Coursera" piedāvā vairāk nekā 3,8 tūkstošus mācību kursu ap 400 specializācijās. "Coursera" kursu programmas izstrādājušas dažādu valstu izglītības iestādes, tostarp tādas plaši pazīstamas universitātes kā Hāvarda, Oksforda, Jeila un citas. Covid-19 seku mazināšanas iniciatīvas "Coursera for Workforce Recovery" ietvaros bezdarbniekiem, darba meklētājiem un bezdarba riskam pakļautiem nodarbinātajiem tiek piedāvāti arī tādi kursi, kas palīdzēs uzlabot psiholoģisko noturību, zināšanas medicīnā, sagatavoties tālākai izglītībai, iekļauties darba tirgū, pilnveidot uzņēmējdarbības un digitālās prasmes, tai skaitā apgūt darba tirgū pieprasītu profesiju pamatus, piemēram, biznesa analītiķi, programmēšanu, lietotņu un tīmekļa vietņu izstrādi, digitālo mārketingu.

Attālinātās izglītības platformā "Coursera" pieteikties apmācībām var bezdarbnieki, darba meklētāji, kā arī bezdarba riskam pakļauti nodarbinātie vecumā no 15 gadiem līdz pensijas vecuma sasniegšanai, kuri atbilst kādam no šiem kritērijiem:

- nodarbinātā persona vai pašnodarbinātais, kurš sasniedzis 50 gadu vecumu,
- nodarbinātā persona vai pašnodarbinātais, kuram ir darba tirgus prasībām nepietiekama izglītība vai prasmes,
- nodarbinātā persona vai pašnodarbinātais, kuram noteikta invaliditāte vai prognozējama invaliditāte, vai persona pēc pārejošas darbnespējas, kas nepārtraukti ilgusi vismaz četrus mēnešus,
- nodarbinātā persona, kuras dzīvesvieta atrodas teritorijā ar zemu ekonomisko aktivitāti,
- persona, kurai uzteikts darba līgums.

Bezmaksas mācībām attālinātās izglītības platformā "Coursera" ir jāpiesakās NVA līdz 2020.gada 14.decembrim, mācības jāpabeidz līdz 2021.gada 15.februārim.

Pieteikšanās anketa: <https://www.nva.gov.lv/lv/apmacibu-platforma-coursera>

Vairāk var izlasīt NVA vietnē: <https://www.nva.gov.lv/lv/jaunums/pieteikties-nva-organizetajam-bezmaksas-macibam-attalinatas-izglitibas-platforma-coursera>

Informāciju sagatavoja Nodarbinātības valsts aģentūra

SKOLAS ZIŅAS

Gada skolotājs

Sakarā ar valstī noteiktajiem ierobežojumiem pasākums "Gada skolotājs" šogad tika atcelts, tāpēc Ogres novada izglītības pārvalde 30.oktobrī ieradās Suntažu vidusskolā, lai suminātu apbalvojumam "Gada skolotājs 2020" izvirzītos pedagogus un godinātu Ogres novada ilggadējos pedagogus. Apbalvojumam "Gada skolotājs 2020" nominācijā "Par inovācijām izglītības procesā vispārējās pamatizglītības un vidējās izglītības iestādēs" no Suntažu vidusskolas šogad tika izvirzīta skolotāja Vita Sūna. Apbalvojumam "Gada skolotājs 2020" nominācijā "Par inovācijām izglītības procesā profesionālās ievirzes un interešu izglītības iestādēs" tika izvirzīta Ivonna Gisiča.

Kā arī mūsu skolas skolotājas Gunta Andersone un Astrīda Ārmane tika uzņemtas Ogres novada skolotāju Zelta Fondā - viņas izglītības iestādē ir nostrādājušas 40 gadus.

Apsveicam un lepojamies!

Žurnālistikas pulciņa vadītāja Kristīne Zobena

Skolotājas Vita Sūna (no kr.), Ivonna Gisiča, Astrīda Ārmane un Gunta Andersone

Skolotāja **Vita Sūna** Suntažu vidusskolā strādā kā angļu valodas skolotāja.

Šajā mācību gadā skolotāja piedalījās Ogres pašvaldības projektu konkursā "Veidojam vidi ap mums Ogres novadā", ar projekta nosaukumu – "Londonas vēsmas senajā pilī". To arī sekmīgi realizēja. Šī ieviestā inovācija Suntažu vidusskolas angļu valodas kabinetā 1.- 6. kl. ir sniegusi šādu rezultātu mācību procesā:

- skolēni mācās unikālā, skaistā, mūsdienīgā, estētiskā vidē;
- veicina svešvalodas apguvi ar gandarījumu, prieku un sajūsmu;
- dod atgriezenisko saiti – laimīgi vecāki, jo priecīgi bērni;
- katrs klasē iekļautais objekts par kaut ko stāsta –to izmanto mācību procesā ik dienas;
- pati skolotāja ir gandarīta par UNIKĀLU svešvalodas kabinetu, kāds ir tikai Ogres novadā, Suntažu pagastā, Suntažu vidusskolā!

Ivonna Gisiča Suntažu vidusskolā stādā par tautas deju skolotāju un vada divus kolektīvus. Kā jau katrs skolotājs, kurš pavada stundas kopā ar skolēniem, grib atklāt un ieviest kaut ko jaunu. Vadītāja Ivonna Gisiča savās nodarbībās izmanto ne tikai visas ieviestās metodes, lai apgūtu tautas deju prasmes, pamatsoļus un dejas, bet izmanto mūsdienīgo mūziku iesildoties, kā arī apgūstot pamatsoļus, kas skolēniem šķiet pieņemams un saprotams, ka pie jebkuras mūzikas var dejot. Savās nodarbībās skolotāja māca arī valsī, ko bērni paši palūdza iemācīt. Un kāpēc gan nē? Arī šogad kopā ar bērniem ir iemācījušies šī gada populāro izaicinājumu

"Jerusaleme". Lai skolēniem būtu interesanti un pamācoši, viņi paši meklē internetā, grāmatās sev patīkamas dejas (atbilstoši viņu vecuma grupai), kuras visi kopā izskata un nolemj dejot. Skolotāja dod bērniem izvēli dejot to, kas pašiem patīk.

Lai skolēni paši redzētu kā viņi nodarbībā deju, bieži vien tiek filmētas dejas. Pēc tam tās izanalizē, ko vajadzētu darīt labāk, kā ielikt sānos rokas, kuram vēl jāiztaisno mugura, kuram jāpasmaida. Skolēniem pašiem patīk uz sevi paskatīties no malas, jo tas viņus disciplinē.

Skolotāja Ivonna Gisiča katru gadu piedalās ar saviem

SKOLAS ZIŅAS

kolektīviem deju festivālos "Latvju bērni danci veda" un, ja vien ir iespējams, aizved kolektīvus ciemos pie citiem kolektīviem, lai rastos priekšstats kā deju citi bērni.

"Mēs visi esam kā viens – palīdzam grūtā brīdī, atbalstām, kad tas visvairāk ir nepieciešams, uzmundrinām pat tad, kad to īsti nevajag. Un mēs uzskatām, ka cilvēki, kuri deju latviešu tautas dejas, ir smaidīgi, jautri, labsirdīgi un laimīgi. Šķiet, katra dejotāja sapnis ir reiz nonākt Daugavas stadionā, būt daļai no kā lielāka – kopīga

raksta, kas izveidots dejas solī, negulētu nakšu un tām emocijām, kad koncerts beidzies, bet Tu stāvi kaut kur stadiona vidū, saņem aplausus no skatītājiem, māj un plaudē pretī tiem, kuru ir teju trīsreiz mazāk. Šo sajūtu ir vērts gaidīt, ir vērts strādāt, apgūt repertuāru un nogurt. Tas viss ir tā vērts!" - tā skolotāja Ivonna Gisiča.

"Visu, ko mēs paveicam, mēs paveicam tikai kopā!" - Deju kolektīvu "Mazie spārni" un "Spārni" moto.

Astrīda Ārmane par 40 darba gadiem Suntažu vidusskolā:

Laiks ir kaut kas tāds, ko cilvēkam grūti ietekmēt, tas līdzīgi dzīves upei plūst, neatkarīgi no viņa.

Arī mana dzīves upe aizsākās Dziesmu svētku šūpuļi Dikļos, aizlīkumoja uz Latgali un pēc universitātes absolvēšanas ieplūda Suntažos.

Šā gada augustā palika 40 gadi, kopš dzīvoju un strādāju Suntažos, un citur negribētu būt.

Laiks skrien neizsakāmi ātri, tā ir pati vērtīgākā cilvēka dzīves sastāvdaļa. Satiekoties ar cilvēkiem un kavējoties atmiņās, var tikai apjaust to lielumu, to bagātību, kāda ir pa šiem gadiem sakrājušies. Tās ir kā spilgta mozaika, kur katram atmiņu stikliņam ir sava vieta, sava nozīme. Tie ir pirmie darba gadi Suntažu internātskolā, mācot krievu valodu un vadot internacionālo draudzības klubu. Tas ir darba gaitu turpinājums Suntažu vidusskolā līdz ar jaunās skolas piebūves atklāšanu. Esmu bijusi klases audzinātāja diviem vidusskolas izlaidumiem un daudziem skolēniem krievu valodas un literatūras, loģikas un veselības mācības, kā arī angļu valodas skolotāja. Tajā laikā vidusskolēniem patika lasīt krievu klasiķu darbus: A. Puškinu, M. Ļermontovu, N. Gogoli, L. Tolstoju. Kad krievu literatūru, kā mācību priekšmeta sastāvdaļu, izņēma no programmas, atstājot krievu valodā (svešvalodā) nelielus literārus fragmentus, samazinājās jauniešu interese par daiļdarbu lasīšanu oriģinālvalodā.

Laiks pārbauda cilvēku ar jauniem izaicinājumiem, kuriem pirms 15 gadiem arī es ļāvos, un 2005. gada augustā kļuva par Suntažu vidusskolas direktori.

Šie 11 gadi, strādājot par direktori, ir bijuši interesanti, pārbaudījumu pilni. Arī tad valstī virmoja domas par skolu tīklu optimizāciju, tika apdraudētas arī lauku vidusskolas, un bija jādodomā, kā piedāvāt vidusskolēniem plašākas iespējas iegūt

konkurētspējīgu izglītību. Licencējām jaunu mācību programmu vidusskolas klasēm, pievienojot laikam atbilstošus priekšmetus. Iesaistījāmies dažādos vietējos un piecos starptautiskos skolu sadarbības projektos: Suntažu vārds izskanēja Austrijā, Igaunijā, Lietuvā, Polijā, Itālijā, Anglijā. Skolotāji kopā ar aktīvākajiem skolēniem brauca iepazīties ar skolu darbu projekta sadarbības valstīs, kā arī uzņēmām ciemiņus Suntažos. Skolā tika atvērtas Ogres mūzikas skolas klases, internātpamatskolas rehabilitācijas centra internāta telpās 2012. gada septembrī tik atvērta bērnu dārza "Suntiņi" pirmā grupa. Vidusskolēniem uzsākām piedāvāt apgūt projekta „Esi līderis” mācību priekšmetus uzņēmējdarbībā. Tika darīts viss, lai mūsu bērniem būtu tādas pašas iespējas kā lielajās pilsētas skolās.

Jaunus izaicinājumus ienesa 2014. gads, kad mūsu kolektīvam pievienojās Lauberes filiāles kolēģi, ar kuriem izveidojās jaukas un koleģiālas attiecības.

Ar gandarījumu joprojām atceros iespēju pirmo reizi Suntažu vidusskolā uzņemt Valsts prezidentu Andri Bērziņu, kurš ne tikai atzinīgi novērtēja skolas darbu, bet sniedza materiālu atbalstu tautas tērpju iegādei skolas korim un „Draudzīgā aicinājuma” dienas atklāšanas pasākumā Melngalvju namā no Valsts prezidenta saņēmām dāvinājumā grāmatas.

No 2016. gada atkal strādāju par krievu valodas (svešvalodas) skolotāju, esmu audzinātāja 26 jaukiem, reizēm ļoti nerātņiem 7. klases skolēniem, starp kuriem ir pieci manu iepriekšējo audzēkņu bērni.

Var paveikt daudz, ja blakus ir cilvēki, uz kuriem vari paļauties. Un šajā ziņā man ir laimējies.

Bet vissvarīgākā man dzīvē ir mana atbalsta komanda - ģimene. Bērni izauguši, strādā un veido savu dzīvi šeit Latvijā, ir četri brīnumjauki mazbērni.

Ļoti patīk daba, ceļošana, kā arī darbs puķu dārzā.

Guntas Andersones 40 gadi skolotājas darbā Ogres novadā:

Fakti.

1980. gada jūnijā beidzu Liepājas Pedagoģisko institūtu.

1980. gada augustā sāku strādāt Ogres vidusskolā par matemātikas skolotāju.

1985.gada janvārī, kad kolhozs „Suntaži” piešķīra vīram dzīvokli, kā vēlāk uzzinājām 3-istabu tāpēc, ka sieva skolotāja, pārgāju darbā uz Suntažu vidusskolu.

Pirmos 10 gadus biju pirmskolas pedagogs, jo matemātikas skolotāju tobrīd skolā nevajadzēja - mācīju visu-

sportu, mūziku un vizuālo mākslu ieskaitot.

1995.gada septembrī atkal kļuva par matemātikas skolotāju un audzinātāju 5.a klasei.

2002. gadā pirmais Žetonu vakars un vidusskolas izlaidums.

2011. gadā otrais Žetonu vakars un vidusskolas izlaidums.

2020. gadā trešais Žetonu vakars un izlaidums.

Emocijas.

Pirmā diena Suntažu skolā bija ļoti auksta, jo bija ziemas brīvdienas, skolu nekurināja, man visu izrādīja toreizējā mācību

SKOLAS ZIŅAS

pārzine Regīna Ancāne. Par pirmskolas skolotājas darbu neko nezināju - strādāju un visu apguvu pakāpeniski.

Tajos gados klašu telpas vasarās remontēja skolotāji kopā ar skolēnu vecākiem, šo informāciju man pavisam drīz pavēstīja skolas arodbiedrības priekšniece Anita Vilipsona. Pili, iesaistot arī savu vīru, izremontēju vismaz 5 telpas, laikam tāpēc, ka visu laiku mainījās gan skolēnu skaits, gan skolotāji. Pēdējais remonts bija jau matemātikas kabinets, tagadējā Ināras Ozoliņas klases telpa.

Kopā ar mani skolā ienāca arī citi jaunie pedagogi. Jutāmies ļoti labi šādā kolektīvā. Daudzi no mums dejoja kultūras nama deju kolektīvā, kura nosaukumu „Sunta” arī paši izdomājām. Vecākie kolēģi mums sarīkoja jautru iesvētības balli. Kopā braucām pie igauņu draugiem uz Kanepi vidusskolu un uzņēmām viņus pie sevis.

1988.gadā kopīgi piedalījāmies akcijā „Lūgšana pie jūras”, kurā apmēram 300 tūkstoši cilvēku simboliski sādēvās rokās. Autobusā, braucot uz šo pasākumu toreizējais darbmācītājs

skolotājs Pēteris Ernīs, mums mācīja Latvijas himnu, piebilstot, ka parasti gan himnu nedzied sēžot.

1991. gadā Barikāžu laikā vienu nakti bijām Rīgā sargāt televīzijas torni. Tas bija gan biedējošs, gan interesants notikums.

Deviņdesmitajos gados skolotāju kolektīvā lozējām, kuram tiks svētku šampanietis, kādas piecas eglīšu svecītes tika katram.

Nekad neesmu bijusi ļoti ērta skolotāja. Tieši manas 40-tās dzimšanas dienas rītā skolā bija pedagogiskā sēde, no kuras toreizējais direktors Anatolijs Caune mani izraidīja par preti runāšanu.

Kādreiz Liepājas studentu kopmītnēs spriedām, cik gan vecas būsīm 2000. gadā, izrādījās, ka nekas briesmīgs nenotika.

Par žetonu vakaru un izlaidumu skaistajiem mirkliem un emocijām esmu jau rakstījusi Suntažu skolas vēstures grāmatām, ko veidojis Andris Linde.

7. klases rudens mācību ekskursija uz Līgatni

Iniciatīvas „Skolas soma” ietvaros 2. oktobrī 7. klase devās ekskursijā uz Līgatni, iepazīties ar Līgatnes smilšakmens iežiem un alām, kur iespējams iekļūt tikai organizētām ekskursiju grupām. Laiks bija rudenīgi saulains un skaists. Pie Līgatnes tūrisma un informācijas centra sagaidīja gide. Varēja kājām doties apskatīt Līgatni un skaisto dabu.

Neticami, ka Līgatnē atrodas 333 alas un viena no tām ir 60 metrus gara. Pārsvārā alas veidojuši cilvēki, bet dažas alas veidojusi daba. Maršrutā iekļautas arī alas, kas atrodas ārpus pilsētas centra. Ekskursijas laikā tika apskatīta arī Līgatnes papīrfabrika, Līgatnes upe un daļa no Līgatnes papīrfabrikas strādnieku ciemata. Bija interesanti uzzināt, ka Līgatne ir kā bļoda – staigājot, visur apkārt ir kalni. Bija daudz jāstaigā, bet kopā visiem tas bija jautri un interesanti.

Pēc ekskursijas gaidīja aktivitātes Līgatnes tīklu parkā, kur varēja izmēģināt savus spēkus veiklībā un izturībā. Neskatoties uz daudziem nostaigātiem kilometriem un nogurumu, pietika spēka arī izdraiskoties. Liels paldies vecākiem: Māriņai Bērziņai, Inesei Gvelzei, Dairim Ašmanim un Tālvāldim Kalniņam, kuri kopā ar klasi apmeklēja Līgatnes noslēpumainās un skaistās vietas.

7. klases vārdā klases audzinātāja Astrīda Ārmane

Foto Astrīda Ārmane

Mārtiņdiens

Mārtiņdiens kompetenču izglītības kontekstā.

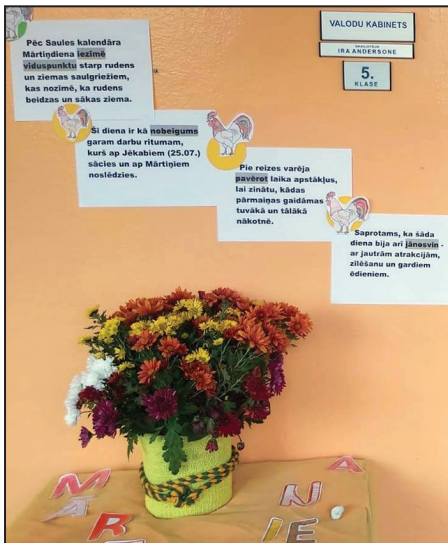
Laikā, kad svētku svinēšana ir ierobežota, visas aktivitātes nākas organizēt katrai klasei atsevišķi. Latviešu valodas kabinetā 5. klase izveidojusi nelielu izstādi, kurā apskatāmas rudens rozēmārtiņrozēs, kas izaudzētas 5. klases vecāku dārzos. Mārtiņdienas simbols - gailis, ticējumi un laika pareģojumi. Sociālo zinību kabinetā 5. un 6.-ās klases sagaida Mārtiņdienas svētku mielasts, tradīciju izziņāšana, mīklu minēšana, maskošānās un ļauno garu izdzīšana no visiem skolas pakšiem. Paldies sk. Irai Andersonei un saimniecei Ilzei Ludānei, kas visu nakti cepa un šmorēja, jo saime jau varen liela!

Ārpusstundu darba organizatore Gunta Būmeistare

Foto Gunta Būmeistare

SKOLAS ŽIŅAS

Kas ir Mārtiņdiena?

Mārtiņdienas mielastu gatavo skolotāja Ilze Ludāne

Mārtiņdienas dziesma

Sveču iedegšana

Lāčplēša diena

11. novembrī, atzīmējot Lāčplēša dienu, Suntažu vidusskolas mazākie skolēni - no piecgadīgajiem līdz 4.klasei - piedalījās vēstures skolotājas Ilzes Ludānes organizētajās nodarbībās.

Katras klases nodarbība bija nedaudz atšķirīga, bet tās caurvija viena pamatdoma - mūsu karavīri bija patiesi drosmīgi, cīnoties par Latvijas brīvību.

Bērni atkārtoja gan oficiālās svētku dienas Latvijā, gan noskaidroja, ka 11.novembris nav Lāčplēša dzimšanas diena. Mazākie braši soloja, tāpat, kā to darīja karavīri un uzveica paši savu lāci, apēdot Vinnija Pūka konfekti. Lielākie veidoja drosmīga varoņa medaļas un apskatīja karavīru tērpus. Notika pat drosminieku cīņas, kurās 4. klases puīši sacentās par to, kurš ir visgudrākais, ātrākais un stiprākais.

Katras nodarbības noslēgumā uz galda tika iedegta svece un ieturēts klusuma brīdis.

Vakarā, kad sāka krēslot, gan pie skolas pils, gan bērnudārza ēkas tika iedegtas svečītes, godinot karavīru piemiņu!

Paldies skolotājai Ilzei Ludānei par ieguldīto darbu!

Žurnālistikas pulciņa vadītāja Kristīne Zobena

Apskatot karavīra formas tērpu

Ieskats vēstures notikumos

Lāčplēšu cīņas

SKOLAS ZIŅAS

Ziemeļvalstu literatūras nedēļa

Otro gadu Suntažu vidusskolas bibliotēka satiekas ar Norvēģijas, Zviedrijas, Somijas, Dānijas, Islandes, Grenlandes, Fēru un Ālandu salu, Lietuvas, Igaunijas bibliotēkām Ziemeļvalstu literatūras nedēļā no 9. līdz 15. novembrim.

Prezentācijā iepazīnām visas ziemeļvalstis, lasījām Vīslānderes, Lindgrēnas, Jānsones, Olsones grāmatas, Andersena pasakas. Domājām līdzī un paši izteicām savas domas, vērojot norvēģu autore Kristīnas Rūšiftes grāmatu "Visi skaitās".

Mēs varam lepoties, ka mūsu skolu 1985.gada beidza Inga Mežaraupe, kura no dāņu valodas tulko grāmatas gan bērniem, gan pieaugušajiem un žurnālu "Ilustrētā Zinātne".

Paldies 1. - 4. klašu skolēniem un viņu audzinātājiem par atsaucību.

Foto Valda Tuča

Bibliotekāre Valda Tuča

Valsts svētki

Sakarā ar valstī izsludināto ārkārtas situāciju, arī Valsts svētku svinību ietvaros skolā šogad izpalika svinīgais svētku koncerts, kurā skolēni vienojas kora dziesmās, dejās un skaistos dziesmas lasījumos. Tomēr svinības neizpalika:

sākumskolā koncerti notika katrai grupai atsevišķi un bez skatītājiem. Koncerti tika filmēti, tādējādi dodot iespēju veikumu prezentēt arī vecākiem. Koncertu video ieraksti ir apskatāmi arī Suntažu vidusskolas Facebook lapā. Klases, kas turpina mācības klātienē, gatavojās svētkiem savas klases ietvaros: gan dziedot Latvijai veltītas dzies-

mas, gan skaitot dzejoļus, gan veidojot tematikai atbilstošus darbiņus. Savukārt, tie, kas šobrīd mācās attālināti, svētku ietvaros veidoja gan video materiālus, kuros parādīja savas Latvijas izjūtas, gan rakstīja esejas, gan pārrunāja Latvijas vēsturi attālināto stundu ietvaros.

Žurnālistikas pulciņa vadītāja Kristīne Zobena

3. klase gatavo svētku dekorācijas

1. klases skolēni tiek cienāti ar svētku gardumiem

4. klase dzied himnu kopā ar direktoru

Svētku noformējums

Foto Kristīne Zobena

Foto Kristīne Zobena

Foto Gunta Būmeistare

Foto Kristīne Zobena

SKOLAS ŽIŅAS

Foto Kristīne Zobenā

Svētkus svin sešgadīgo grupa

Foto Kristīne Zobenā

Piecgadīgo grupiņa brīdī pēc koncerta

BRĪDIS MĀKSLĀ

Vienreizēja iespēja baudīt kaut ko gaišu, viegluma caurvītu, sievišķīgu šajā pārdomu laikā.

No 14. oktobra līdz 29. novembrim kultūras namā bija apskatāma suntažnieces Ingūnas Lindes gleznu izstāde.

Apmeklētāju sajūtas apmeklējot izstādi:

Paldies par skaistumu! Pilns maiguma, sievišķības, pārdomu, noslēpumainības, bet cauri visam – mīlestības. Paldies! Lai radoši arī turpmāk!

Ar mīlestību, Maija Balode

Izcili! Maigi un nepārprotami! Skaisti!!! Mēs kopā ar 10. klasi ļoti priecājamies!

Gunta Būmeistere

Paldies par sajūtu, ka skaistums ir mūžīgs... Rudens tumsā tas bija ļoti skaists un tīrs brīdis izstādē lai sajūtu, ka dzīve nav tikai grūtības un krenķi. Lai top arī turpmāk!

Māra Martinjāne-Kaše

Paldies par baudījumu! Šo tavu izpausmi šobrīd mīlu visvairāk! Noslēpumainība, emocijas, noskaņas un kādas tik krāsu izjūtas nepārņem elpojot no darba uz darbu. Gaidīšu nākošo!

Lolita Villere

Tās sajūtas, kas nāk no Tavām gleznām – mākslas darbiem ir siltas vienkāršas, daudzkrāsainas. Tās spēj apburt.... Lai Tev izdodas radīt brīnumus arī turpmāk!

Tavas mākslas mīlotāja

Paldies toņū niansēm, noskaņām, ziedu noslēpumaino burvību, skaistajām ainavām, ūdeņiem.... Prieks acīm, baudījums dvēselei! Lai piepildās vēlme, kur radīt dvēseles baudījumu sev, mums un citiem!

Inga

Paldies par gaišumu un siltumu, ko jūtam no Tavām gleznām! Mājas sajūta, ikdienas skaistums un brīnišķīgu svētku noskaņa.

Jānis, Lūcija

Paldies par veldzi dvēselei! Lai Tev arī turpmāk veiksmē un iedvesma! Lai veicas!

Ruta

Paldies par skaisto, dzīvespriecīgo un cerīgo noskaņu! Lai radoši arī turpmāk!

Astrīda un Jānis

Krāsa.... Iedvesma.... Dejas.... Ļoti skaista izstāde

Deju kopa "Sunta"

Tik daudz gaismas, krāsu! Paldies, ka atļāvāt paskatīties uz ziediem un sapņiem rudens pelēkumā!

Dace

Ar taviem darbiņiem sastopos ne pirmo reizi. Esmu sajūsmā! Prieks, mīlestība, kas jūtama gleznās. Ir mainījies Tavš "rokraksts", kas ir ļoti patīkami un valdzinoši. Ziedi, ainavas tik superīgas! Lai Tev veicas arī turpmāk!

Ilona Bākule

Krāsainas noskaņas gleznu izstādē- rudenīgi. Fonā skanot latviešu estrādes mūzikai, filozofiskas pārdomas rodas pie Jūsu ainavu skatiem. Košās gleznas ar Īrijiem – lepnas ar zeltījumu fonā!

Pateicībā – Ogres novada būvvaldes arhitekta Ārija Millere

Foto Andris Līnde

TAGADĒJĀS SUNTAŽU KAPSĒTAS SĀKOTNE

*Maza biju, neredzēju,
Kad nomira tēvs, māmiņa;
Nu uzgāju ganīdama,
Kur guļ mans tēvs, māmiņa:
Baltā smilšu kalniņā
Apakš zaļas velēniņas.*

Bērnībā, iedama ganos, daudz lasīju, arī tautasdziesmas. Šo skumjo dziesmiņu neizpratu, brīnījos, vai tiešām govīs ganīja kapsētā. Kapos biju bijusi, jo tur gulēja manas vecmāmiņas, un kopā ar māti pusdienlaikā turp devāmies apkopt kapus. Karsta saule, auksts Mazās Juglas ūdens, brienot pie kapiem pāri upei, tvanīga balto flokšu smarža.

Tautasdziesma stāsta par senu latviešu dzīves periodu, tā saucamo pagānisma laiku, kad mirušos bedīja neiesvētītās vietās – netālu no dzīvesvietas kādos uzkalniņos vai mežainos laukos (Par to Vitolds Muižnieks. *Arheoloģiskas liecības par 14.–18. gs. apbedīšanas tradīcijām mūsdienu Latvijas teritorijā*. 42. lpp.). Zinātnieks stāsta, ka Vidzemē ar baznīcām nesaistītu apbedīšanas vietu izmantošana tiek pārtraukta pēc Lielā mēra (1710. gadā) vai 18. gs. gaitā. Un 18., 19. gs. latviešu zemnieki pamazām pievērsās kristīgajam dzīvesveidam un tradīcijām, un glabāja mirušos no baznīcas attālākās vietās, iesvētītās kapsētās, bet Suntažos tas nenotika tūlīt pēc likuma izsludināšanas.

No seniem baznīcu vizitāciju protokoliem, kurus aprakstījis K. Brežģis, ir zināms, ka 1640. un 1641. gadā Briežumuižas zemnieki glabājuši savus mirušos pie pašu celtās kapelas, mazas baznīciņas, kas atradās tikai 1 jūdži (apm. 7–8 km) no mācītāju baznīcas (*pfarrkirchen*) (Brežģis. *Baznīcu vizitācijas protokoli. Izraksti par jautājumu: Kristīgās ticības cīņa ar latvju tautas reliģiju*, 11., 12. lpp.). Šī Briežumuižas kapela saukta par svētās Annas kapellu. Nostāsti par apbedīšanas vietu tās tuvumā saglabājušies pat līdz mūsdienām, tātad apbedīšana turpinājusies vismaz 2 gadsimtus. Vēl zināms, ka netālu no Vatrānes muižas, vēlākās Vatrānes pamatskolas, pie Rumbas kalna bijuši baronu kapi, kuri tika postīti 20. gs. 50. gados.

Citas apbedījumu vietas pie apdzīvotām vietām Suntažu apkārtnē raksta autorei nav zināmas.

Cariskā Krievija 1771. gadā izdeva rīkojumu, ka turpmāk aizliegts apglabāt mirušos baznīcās, pilsētās, ciemos un jāierīko iezogotas kapsētas ārpus pilsētā vai laukos kādu gabalu no baznīcas. Mēra epidēmija Latvijas teritorijā plosījās 1710. gadā, tālāk Krievijā vēl 1770. un 1771. gadā. Vidzemē aizliegums apbedīt baznīcās vai pie baznīcas stājās spēkā vēlāk, kad 1773. Vidzemes ģenerālgubernators G. Brauns to apstiprināja. Likuma ieviešanas termiņus vēl pagarināja.

Bet kā viss norisinājās Suntažos? Zinātniece A. Taimiņa stāsta, ka tad, kad cēla tagadējo, trešo Suntažu baznīcu 1781–1782. gadā, veco baznīcu nojauca un arī zem tās izmūrētās kapenes, kurās bija guldīti Meku dzimtas piederīgie. Veco kapeņu akmeņus izmantoja būvdarbos, bet kapaplāksnes atdeva tiem, kas to vēlējās (*Suntaži un suntalnieki vēstures ceļos* rakstā „Stāsts par zviedru brīvkundzi Katarīnu Suntažos un J. K. Broci, un par A. Taimiņas pētījumu – 17., 18. un 21. gadsimts” 22. lpp.).

No šā fakta varam secināt, ka zem tagadējās baznīcas

nav seno kapeņu, tās nojauktas, bet apbedījumi notika kapsētā pie baznīcas, tās ārpusē – baznīcas altārgalā un kreisajā pusē pakalniņā uz Mazās Juglas pusi. Saprotams, ka toreiz baznīcā netika apbedīti latviešu zemnieki, tas prasīja lielu naudu, bet gan “augstdzimušie” kungi. Iespējams, ka kāda daļa latviešu varētu būt apbedīti kapsētā pie baznīcas, bet citi – joprojām atsevišķās vietās pie savas apdzīvotās vietas. Tagad vecā kapsēta pie baznīcas nav saglabāta, jo to pēc Otrā pasaules kara nolīdzināja pēc padomju okupācijas varas rīkojuma līdz ar 1. pasaules karā kritušo vācu karavīru apbedījumiem un vecās kapsētas teritorijas austrumu galā ierīkoja padomju armijas kritušo karavīru brāļu kapus.

Ko varam uzzināt par tagadējo Suntažu luterāņu kapu sākotni pie Abzes ietekas Mazajā Juglā? Varētu domāt, ka kapsēta ierīkota tūlīt pēc cariskās Krievijas pavēles izdošanas 1773. gadā vai kaut kad 18. gs. beigās. Tomēr tas tūlīt nav noticis, bet gan vēlāk, to stāsta Suntažu draudzes grāmatas.

No 1808. līdz 1850. gadam par Suntažu luterāņu draudzes mācītāju kalpo Johans Teodors Bērents (1784 – 1866). Mācītāja un viņa palīga ķestera (draudzes skolas skolotāja) viens no pienākumiem ir rakstīt draudzes metriku grāmatu, kurā atzīmēt dzimušos un kristītos, iesvētītos, laulātos un mirušos draudzes locekļus un viņu dzīves datus.

1635. gada 30. jūlijā ir dibināts Suntažu pastorāts, un pirmais luterāņu mācītājs ir Salomons Guberts (1653). Varbūt šajā kontekstā Suntažu luterāņu kapos kapu svētkus svin jūlija beigās? Suntažu draudzes grāmatas ir saglabājušās no 1740. gada, Suntažu draudzes mācītāja Ludviga Kleinhempela laikā, un tajās ir atrodami apraksti par vācu draudzes locekļiem, blīvi pierakstīti vācu valodā. Šāds brīvā stila Suntažu vācu draudzes apraksts ar pārtraukumiem ir līdz 1833. gadam.

Ar 1832. gada Baznīcu likumu tika ieviestas daudz precīzākas draudzes grāmatas, tajās lapas jau bija sadalītas ailēs aizpildīšanai. Šādu Suntažu draudzes grāmatu 1834. gadā ir sācis mācītājs J. T. Bērents. Un Suntažu draudzes grāmatā sistemātiski reģistrēta Suntažu latviešu un vācu draudzes locekļu piedzimšana un kristīšana, iesvētības, laulības un miršana. Grāmatas atvēruma pēdējā aile ir piezīmēm, kurā ieraksta, ja mirušais tiek apbedīts ārpus Suntažu draudzes un norādīts, uz kurieni aizvests, vai nāves iemesls ir bijis ārkārtējs, piemēram, noslīkšana, pārdzeršanās krogā vai noslīkšana brāgas kublā, koka uzkrīšana, mežu cērtot, noslīcināšanās u.c.

Tā 1840. gada Suntažu latviešu draudzes apbedīto saraksta piezīmēs (LVVA 235. fonds, 4. apraksts, 2414. lieta 1840. gads) ir ieraksts par apbedīšanas vietu - apbedīts jaunajā kapsētā vai vecajā kapsētā. Vecā kapsēta ir bijusi pie baznīcas, jaunā – tagadējā Suntažu luterāņu kapsētā. 1840. gada Suntažu draudzes grāmatas latviešu mirušo sarakstā, pieraksts Nr. 63. un 64., ir rakstīts, ka 1840. gada 28. augustā mirusi un apglabāta 1. septembrī Kastrānes Kriša Krūklanta un viņa sievas Annes meita Anne Krūklants, kura dzimusi Raunā, mirusi 40 gadu vecumā, ir bijusi neprecējusies, nāves cēlonis nezināms, apbedīta jaunajā kapsētā (17. lpp.). Arī nākamais ieraksts Nr. 64. stāsta, ka cilvēks ir miris 26. augustā, apglabāts 1. septembrī, viņš ir Suntažu „Struņķu” māju iemītnieks Ādams Steinītis, 65 gadu vecs, bijis precējies, nāves cēlonis – ilgstošas sāpes, apbedīts

TAGADĒJĀS SUNTAŽU KAPSĒTAS SĀKOTNE

jaunajā kapsētā. Pie abu mirušo datiem piezīmēs ir pierakstīts: „Die ersten Leichen auf dem neuen Kirchhofe”, tātad pirmie mirušie apbedīti jaunajā kapsētā. 1840. gada 8. decembrī jaunajos kapos apbedīts Kaspars Andersons no „Kampanu” mājām, viņš ir bijis 70 gadu vecs. Tātad 1840. gada septembrī jaunajos kapos apbedīti 2 cilvēki, bet decembrī – viens, pārējie 28 mirušie apbedīti vecajos kapos, tā liecina 1840. gada ieraksts Suntažu draudzes grāmatā. **1840. gadu varam uzskatīt par Suntažu luterāņu kapsētas sākumu.**

Tālāk draudzes grāmata stāsta, ka 1841. gadā lielākā daļa latviešu mirušo apglabāti vecajā kapsētā – 52, bet 36 – jaunajā, bet visi 4 vācu draudzes mirušie – vecajā kapsētā, viens pārvests uz citu draudzi.

1842. gadā 48 cilvēki apglabāti vecajā kapsētā, bet 66 – jaunajā, bet 3 mirušajiem bērniem nav uzrādīta apbedīšanas vieta, no vācu draudzes 1 apbedīts jaunajā kapsētā, 2 – vecajā.

1843. gadā visi latviešu draudzē mirušie, kas ierakstīti draudzes grāmatā, apbedīti jaunajā kapsētā, bet no vācu draudzes – 2 vecajā kapsētā.

1844. gadā lielākā daļa mirušo guldīti jaunajā kapsētā, bet 2 – vecajā, bet vācu draudzes mirušie – vecajā kapsētā.

1845. un 1846. gadā gandrīz visi apbedīti jaunajā kapsētā, tikai 1 – vecajā, kāds aizvests uz citu draudzi, bet 1848. – visi latviešu mirušie apbedīti jaunajā kapsētā, arī viens no vācu draudzes apbedīts jaunajā kapsētā, daži aizvesti uz citu draudzi. 1848. gadā Suntažu draudzē ir plosījies šarlaks, ar to miruši 24 bērni, 6 – ar holēru, 1 – ar masalām, cits ar dizentēriju, daļai nāves cēlonis nav bijis zināms. Visi 1848. gadā latviešu draudzes mirušie apbedīti jaunajā kapsētā, bet trīs vācu draudzes mirušie apbedīti vecajā kapsētā pie baznīcas.

Nav saglabājušās 1847., 1849., 1850., 1851. gada Suntažu draudzes grāmatas, bet turpmākajās vairs netiek uzrādīta apbedīšanas vieta – jaunā vai vecā kapsētā, tātad varam domāt, ka apbedījumi notikuši jaunajā kapsētā.

1847. gada 24. novembrī mirusi mācītāja J. T. Bērenta dzīvesbiedre Natālija Kristīne (*Natalie Christine, dzim. Rosenplän-*

ter), viņa apbedīta Suntažos, bet, tā kā nav saglabājusies šā gada draudzes grāmata, mēs nezinām, vai viņa guldīta vecajos, vai jaunajos kapos. Tāpat nav saglabājusies 1866. gada Suntažu draudzes grāmata, un nav zināms, kur tieši apglabāts mācītājs Johans Teodors Bērents, kas iesvētījis tagadējo Suntažu kapsētu.

Kapu teritorija parasti ir norobežota ar sētu, to stāsta apbedījuma vietas nosaukums *kapsēta* jeb *kapu sēta*. Suntažu kapsētai rietumu un ziemeļu pusē ir dabiskais norobežojums – Abzes upe ar stāvo krauju un Mazā Jugla, kas tek dziļi ielejā. Senā akmens sēta kapu dienvidu pusē ir čaklu roku atjaunota, tikai kapsētas austrumu galā tā gandrīz zudusi.

No kapsētas pirmsākumiem ir saglabājusies Suntažu kapsētas galvenās ieejas divviru čuguna dekoratīvie vārti. Tos 20. gs. 80. gados ir izpētījis metālu tehnoloģiju vēstures pētnieks Aleksis Anteins (1915–2002), viņš toreizējā „Padomju Ceļā” 1984. gada 15. decembrī publicējis rakstu „Čuguna mežģīnes”. Vai esam aplūkojuši šos vārtiņus, drīzāk gan ne, jo, ieejot kapos, domās esam pie saviem aizgājējiem.

Čuguna mežģīnes – jau nosaukums vien liecina par smalku čuguna lējēju darbu, ko veikuši 19. gs. pirmās puses meistari. Vārtiņos, kā raksta A. Anteins, ir saskatāmi mazi atplaukuši čuguna ziedi un ziedpumpuri, kas izvietoti starp dzelzs stieņiem un virzīti gan uz augšu, gan leju. Dažas vārtiņu daļas laika gaitā gan ir izlauztas vai aplauztas. Vārtiņi ir nokrāsoti, un ir rūpīgāk jāieskatās, lai novērtētu to skaistumu. Tieši šāds 19. gs. čuguna mežģiņu ornamenta dekors nav atrasts visā Latvijā. Šie vārtiņu čuguna ziediņi sasaucas ar dzejnieka Leonīda Breikša rindām:

Augstais un mūžīgais Dievs, [..]

Liec,

Lai mana dvēsele klusi

Izplaukst kā zieds –

Izplaukst uz Tavu pusi.

Tavā pusē ir miers...

Dzintra Paegle

leejas vārti Suntažu kapos

leejas vārtu fragments

Foto Andris Linde

Foto Andris Linde

KULTŪRAS NAMĀ DECEMBRĪ

Publiskie pasākumi kultūras namā ārkārtējās situācijas laikā ir atcelti.
Kultūras nama darbs tiek plānots, izejot no valdības ieteikumiem un rīkojumiem.
Par pasākumiem sekot informācijai kultūras nama afišu logā.

Apmeklējot Suntažu pagasta pašvaldības iestādes, aicinām izmantot mutes un deguna aizsegus!
Lūdzam pēc iespējas izmantot attālināto pakalpojumu iespējas!
Neesi vieglprātīgs, esi atbildīgs!

Bezmaksas redzes pārbaude, ar iespēju iegādāties optiskās brilles!!!
2020. gada 7. decembrī, plkst. 15:00 SUNTAŽU TAUTAS NAMĀ

Bezmaksas redzes pārbaudē ietilpst:

- acs funkciju izmeklēšana – abu acu kopredzes noteikšana, vadošās acs noteikšana, redzes funkciju pārbaude tuvumā.
- redzes asuma noteikšana.
- acs struktūru novērtēšana, lai laikus varētu pamanīt dažādu acs saslimšanu pirmssākumus
- esošo brīļu stipruma noteikšana.

AR MŪSU REĒPTI LABAS ATLAIDES RĀMĪŠU KOLEKCIJĀM!

Brilles pēc pasūtījuma. Acu spiediena mērījums ar bezkontakta tonometru – 5.00 Euro
(Glaukomas savlaicīgai atklāšanai, klientiem pēc 40 gadu vecuma acu spiedienu rekomendējam mērit vismaz reizi gadā).

Lūdzam reģistrēties laicīgi! Tel: 20411444

REGISTRĀCIJA: darba dienās no 09:00 līdz 17:00; sestdienās no 10:00 līdz 15:00.

Mainīts bibliotēkas darba laiks

Suntažu pagasta bibliotēka
apmeklētājiem atvērta:

Pirmdien 9 - 17, otrdien 9 - 18, trešdien 9 - 17,
ceturtdien 9 - 17, piekdien 9 - 16.

Mēneša pēdējā ceturtdienā - Metodiskā
darba diena (bibliotēka apmeklētājiem
slēgta). Nepieciešamības gadījumā
bibliotēkas pakalpojumus iespējams
saņemt arī ārpus norādītā darba laika,
sazinoties ar bibliotēku 24 stundas iepriekš.

Kontaktinformācija saziņai: suntazu.biblioteka@inbox.lv, 65037157, 25659388.

Portālā la.lv ievietotais Ingridas Mičānes raksts ar nosaukumu "Uz kapiem ar datoru. Atrast tuvāku un tālāku radu atdusas vietas tagad var virtuāli" vēsta par uzņēmēja M. Blates pirms 7 gadiem izveidoto portālu cemety.lv. Šī projekta ietvaros tiek digitalizēti dati par apbedījumu vietām Latvijas (un nu jau arī ārvalstu) kapsētās. Šajā rudenī pabeigts darbs arī pie Suntažu kapsētu digitalizācijas un informācija pieejama ikvienam portālā www.cemety.lv. Šajā vietnē iespējams ne tikai atrast datus par savu tuvinieku kapavietām, bet arī nosūtīt papildinošu informāciju vai sakoptas kapavietas fotogrāfijas, ja tuvinieki nav apmierināti ar pievienoto fotogrāfiju.

Patlaban sistēmā digitalizētas vairāk nekā 400 pašvaldībām un baznīcām piederošas kapsētas, apkopojot informāciju par vairāk nekā miljons apbedītajām personām. Projekta rezultāta ikvienam interesentam ir iespēja piekļūt datiem, kas līdz šim bija pieejami vien griežoties pie kapu pārziņiem vai meklējot informāciju arhīvos vai baznīcu grāmatās.

Agnese Brauna

Klusums,
Tevis vairst nā,
tikai atmiņas,
kas aizkustina dveseli,
kas aizkustina dveseli,
vārdi, kas nepateikti - skan.

/A.Gļanda/

Sāpju brīdī
esam kopā ar Anitu un tuviniekiem,
Kasparu mūžībā pavadot.

Suntažu vidusskolas kolektīvs

Vēl bija jādzīvo,
Vēl jāsakata bija daudz dienu spožums
Un klusās naktīs sapņiem jāļaujjas.

(Raimis)

Visdzīlākā līdzjūtība
Kaspara Krasta tuviniekiem,
pavadot viņu mūžības ceļā.

Andzinātāja, klasesbiedri un viņu vecāki

Cik grūti noticēt, ka nekad vairst dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt,
Un tavu smaīdu, vienkāršu un siltu,
Mums vajadzēs tik sirdi saglabāt.

I. Mežņora

Izsakām visdzīlāko līdzjūtību tuviniekiem,
no Kaspara atvadoties.

Suntažu Makslas studija